

<http://physicsweb.org/article/news/7/5/3>

2003/05/02

نور از نانولوله‌ها ی کربنی

دانش‌پیشه‌ها یی از مرکز پژوهشی ی آی‌بی‌ام [1] در ایالات متحده، با گذراندن جریان از یک نانولوله ی کربنی نور تولید کردند. فیدن آوریس [2] و هم‌کاران ش می‌گویند، این ابزار را می‌شود برا ی ساختن ابزارها ی اپتوالکترونیکی ی فرآکوچک مورداً استفاده در مخابرات سریع به کار برد [3].

ابزارها ی نورگسیل براین اساس اند که حامل‌ها ی بار (الکترون و حفره) را به هم نزدیک می‌کنند تا از بازترکیب شان فتون گسیل شود. قبلاً نانولوله‌ها ی کربنی ی تک دیواره را به عنوان ترانزیستور اثربخشان به کار برد بودند، و حالاً گروه آی‌بی‌ام توانسته از آن‌ها نور بگیرد. در آزمایش‌ها ی قبل، نانولوله‌ها فقط زمانی نور می‌دادند که با چشم‌هی نور دیگری (مثلًاً با یک لیزر) برانگیخته شوند.

آوریس و هم‌کاران ش، با استفاده از تک نانولوله یک فیت [4] سه خروجی ساختند. آن‌ها نانولوله‌ها یی هر یک به قطر حدوداً ۱.۴ نانومتر را به طور کتره‌ای روی یک زیرلایه ی سیلیسیم (شامل یک لایه ی سیلیسیم دی اکسید به کلفتی ی ۱۵۰ نانومتر) پخش کردند. سپس به دوسر این ابزار پایانه‌ها ی چشم‌ه و دررو افزودند. به این ترتیب می‌شد به این ابزار الکترون و حفره تزریق کرد. الکترون‌ها و حفره‌ها در نانولوله بازترکیب می‌شدند و تابش فروسرخ ی با طول موج‌ها ی بزرگ‌تر از حدوداً ۰.۸ میکرون گسیل می‌کردند. این تابش طول موج ۱.۵ میکرومتر را هم در بر دارد، که به گستردگی در مخابرات تارنوری به کار می‌رود.

این ابزار، برخلاف ترانزیستورها ی سیلیسیمی به آلایش (برا ی تولید حامل‌ها ی بار) نیاز ندارد، اما سوییده است، چنان که یک بخش آن رسانا ی الکترون است و بخش دیگر رسانا ی حفره. این با تشکیل سد شاتکی [5] در چشم‌ه و دررو عملی می‌شود.

(سد_ شاتکی سدپتانسیل ی است که الکترون می‌تواند با تونل زنی از آن بگذرد.) طول موج_ گسیل را گافینوار_ نانولوله تعیین می‌کند، که این هم به قطر_ نانولوله بسته‌گی دارد. به گفته ی گروه_ آی‌بی‌ام، با تغییر_ کلفتی ی لایه ی سیلیسیم دی‌اکسید و استفاده از مواد_ دیگر برا ی ساختن_ این وسیله، باید بشود بازده ی کلی ی آن را بهتر کرد.

- [1] IBM Research
- [2] Phaedon Avouris
- [3] Science **300** 783
- [4] FET
- [5] Schottky